በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን::

ትምህርት ሃይማኖት ርትዕት

«ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም» ዕብ. 11÷6

መግቢያ:-

ሃይማኖት:- «ሀይመነ» አመነ፣ ታመነ ከሚለው የግእዝ ግስ የተገኘ ቃል ሲሆን ትርጉሙም ማመን፣ መታመን፣ ታማኒነት፣ አመኔታ፣ ማለት ነው::

ማመን :- ማለት ከሁሉ በፊት የነበረ፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር፣ ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ፣ ማንኛውንም ነገር ካለመኖር ወደ መኖር ያመጣ ያስገኘ፣ ለርሱ ግን አምጭ፣ አስገኝ፣ አሳላፊ የሌለው፣ ጥንት፣ ተፍጻሜት የሌለው፣ ምንም ምን የሚሳነው ነገር የሌለው፣ በአንድነት በሦስትነት ጸንቶ ያለ፣ ሁሉን ቻይ የማይለወጥ አምላክ መኖሩን ማመን ነው::

መታመን:- ማለት በልብ /በረቂቅ አእምሮ/ ያመኑትን በአንደበት መመስከር፣ መናገር፣ ማመስገን ማምለክ፣ መስገድ፣ መገዛት፣ ለቃሉ ታዛዥ፣ ለመንግሥቱ ተገዥ መሆን በሥራ ሁሉ መግለጥ ማለት ነው:: /ሮሜ. 10÷9/

ተአማኒነት:- ማለት ይደረግልኛል፣ ይሆንልኛል፣ ይፈፀምልኛል ብሎ በፍፁም ልብ በእግዚአብሔር ላይ ተአማኒነት ማድረግ ነው::

አመኔታ:- ተአማኒነት ከሚለው ቃል ጋር በትርጉም ተመራራኝነት አለው::

ይኸውም ሃይማኖት ማለት ቅድመ ዓለም የነበረ፣ ፍጥረታትን ሁሉ የፈጠረ፣ ፈጥሮም የሚገዛ፣ ማዕከለ ዓለም ያለ፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር ምንም የሚሳነው የሌለው፣ ለእርሱ ግን አምጪ፣ አስገኚ አሳላፊ የሌለው በአንድነት በሦስትነት የሚመለክ ዘለዓለማዊ፣ ሁሉን ቻይ አምላክ እንዳለ ማመን ነው:: /ዕብ. 11÷1 - 40/ ::

ሃይማኖት ማለት ፍጡር ፈጣሪውን ለማወቅ ባሰበ ጊዜ፣ እንደመላእክት በአእምሮ ጠባይዓዊ፣ እንደ እነ አብርሃም በሥነ ፍጥረት ተመራምሮ፣ እንደ ነቢያትና እንደ ሐዋርያት ፊቱን አይቶ ቃል በቃል ተነጋግሮ፣ እንደ ቅዱስ ጳውሎስም በተአምራት ተገልጾለት ተመልሶ እንዲሌሎች ምእመናንም በአእምሮ መጽሐፋዊና በተስፋ አረጋግጦ አምላክ እንዳለ የሚያምኑበት እውነተኛ ትምህርት ነው እንጂ እንደ ዕቃ በእጅ የሚጨበጥና የሚዳሰስ፣ እንደልብስም የሚለበስ እንደመብልና እንደመጠጥ የሚቀመስ አይደለም:: ዕብ. 11

ስለ እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ የተነገረውን ሁሉ በልባችን የምናምንበት፣ በአፋችን የምንታመንበት መግለጫ ሃይማኖት ነው:: ሃይማኖት ማለት በዐይን የማይታየውን፣ በእጅ የማይዳሰሰውን የልዑል እግዚአብሔርን ነገር ይህ እንዴት ይሆናል? ሳይል ሳይኖር በእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉ ይቻላል ብሎ በሙሉ ልብ ማመን፣ ይህንንም በአፍም በመጽሐፍም መመስከር ነው::

■ በሕገ ልቡና፣ በሕገ ኦሪት፣ በሕገ ወንጌል፣ በሦስቱም ሕግጋት እግዚአብሔር አንድ ነው:: ሃይማኖትም አንዲት ናት:: /ዘዳግ. 6÷4፣ ኤፌ. 4÷5/::

■ ሃይማኖት የፍጡር ሕሊና መርምሮ የማይፈጽማት ስለሆነ ምሥጢር ተብላ ትጠራለች። ይህ ስም ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ « . . . ይህችን ምሥጢር ከዐዋቂዎችና ከጠቢባን ሰውረህ ለሕፃናት ገልጠሃታልና የሰማይና የምድር ገዢ አባቱ ሆይ አመሠግንሃለሁ» ብሎ ገልጾ ያወጣላት ስም ነው። /ማቴ. 11፥25-27/። ስለ አገላለጧም ቀድሞ ስውር የነበረው ምሥጢር ዛሬ ለምእመናን በስተገለጠ ሊታሰብ ነው እንጂ፣ ሊታይ፣ ሊዳሰስ፣ ሊጨበጥ አይደለምና፣ የሃይማኖትን ነገር በሥጋውያን ከንፈሮች ጠንቅቆ መናገር ብቻ በቂ አይሆንምና በመጽሐፈ ኪዳን በማስተማሩ፣ ሃይማኖት በልብ ተመርምሮ የሚታመን ረቂቅ ምሥጢር እንጂ በዐይነ ሥጋ የማይታይ በእጅ የማይዳሰስ መሆኑን አስረድቷል። ለዚህም ምሥጢረ ሥላሴ፣ ምሥጢረ ሥጋዌ፣ ምሥጢረ ጥምቀት፣ ምሥጢረ ቁርባን ምሥጢረ ትንሣኤ ሙታን የተባሉ አምስት አዕማድ አሉት። እነርሱም «አዕማደ ምሥጢር» በሚለው ርዕስ ተብራርተው ይገለጻሉ።

■ ሃይማኖት ለትሑታን ዕውቀትን ስለምትገልጥ፣ ከዕውቀትም በላይ ስለሆነች በመጽሐፍ ቅዱስ ጥበብ ተብላ ትጠራለች /ምሳ.9:1-7፤ ማቴ. 22፥1-12፤ 2ኛጢሞ. 3፥14-17/።

ሃይማኖት እባቡን ለመርገጥ፣ ጊንጡን ለመጨበጥ፣ መርዝን ለመጨለጥ፣ ዲያብሎስን ድል ለመንሳት፣ አጋንንትን ለመማዘት ኃይልና ሥልጣን ተሰጣለች /ማር. 16፥16-19/ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል ሃይማኖት ያለው ሰው ሾላውን ወርካውን ነቅሎ በወደደው ቦታ ሊተክል፣ ተራራውን ኮረብታውን ፈንቅሎ ወደ ባሕር ሊጥል ይችላል /ማቴ 17፥20 ሉቃ. 17፥6/።

በአጠቃላይ ሃይማኖት የነገረ መለኮትን ትምርት፣ የአምልኮትን ሥርዓት፣ ከእምነትም የተነሳ የአማኒውን ተጋድሎ ያጠቃልላል /2ኛጢሞ. 4፥7፤ ይሁዳ 3፥20/። ሰው በልቡ አምኖ ይጸድቃል። በአፉም መስክሮ ይድናል /ሮሜ. 10፥8-10፤ ማቴ. 10፥32-33 ሉቃ. 9፥26/ የዘለዓለም ሕይወትም ይኖረዋል /ዮሐ. 3፥16-18-36፤ 5፥24፤ 6:40-47፤ 8፥51፤ 11፥25-26/። የመንፈስ ቅዱስንም ጸጋ ይቀበላል /የሐዋ. 2፥38 ኤፌ.1፥13-14/።

ሰው ሃይማኖተኛ መሆኑ፣ እውነተኛ አማኝ መሆኑ የሚታወቀው በምግባሩ፣ በሥራው ነው/ያዕ. 2፥14-26 ማቴ. 25፥32-46/። የእግዚአብሔርን ስም ጠርቶ በመጸለይና በመማጸን መዳን የሚቻለው በእምነት ነው። /ኢዩ. 2፥32፤ ሮሜ 10፥13/። እንግዲህ ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ? ያለ ሰባኪስ እንዴት ይሰማሉ? መልካሙን የምሥራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው ተብሎ እንደተጻፈ ካልተላኩ እንዴት ይሰብካሉ።/ኢሳ. 52፥7፤ ሮሜ. 10፥14-17፤ ዮሐ. 17፥20/ ተብሎ እንደተጻፈው ማመን የሚቻለው በመማር ስለሆነ በሰንበት ትምህርት ቤቶች፣ ንብቶ መማር በጉባኤያትም መጻሕፍ ቅዱሳት መጻሕፍትን ማንበብ፣ ሊቃውንተ ቤተክርስቲያን መምህራንን ጠይቆ መረዳት ያስፈልጋል ከሁሉ አስቀድሞ ሃይማኖት መማር ይገባልና። ያለ ሃይማኖት እግዚአብሔርን ማገልገልና ደስ ማሰኘት አይቻልምና /ዕብ. 11፥6/ ከተግባረ ሥጋ አስቀድሞ ሃይማኖትን መማርና ማወቅ አስፈላጊና ወሳኝ ነው። ሃይማኖትን ሳይማሩ ሳያውቁና ሳይረዱ ሳያምኑም መልካም ምግባር የጽድቅ ሥራ እሠራለሁ፣ እጸድቃለሁ ማለት ከንቱነት ነው።

የሃይማኖት ዓላማ /ጥቅም/

አርአያ ፈጣሪ፣ አምሳለ ፈጣሪ የሆነው ሰው ፈጣሪውን እግዚአብሔርን የሚያውቅበት መንገድ ነው። « ነአምር ከመ ተፈጥረ ዓለም በቃለ እግዚአብሔር ወአስተርአየ ዘኢያስርአ ምንትኒ ዘኮነ

በሃይማኖት አምነበ ኢሀሎ ወኮነ ሕሙነ /ዘፍጥ. 1÷26» ዓለሞች በእግዚአብሔር ቃል እንደተዘጋጁ ስለዚህም የሚታየው ነገር ከሚታዩት እንዳልሆነ በእምነት እናስተውላለን እንዲል:: /ዕብ. 11:3/

❖ የሰው ልጅ እግዚአብሔርን በምን ይመስለዋልና አርዓያ ፈጣሪ አምሳለ ፈጣሪ ተባለ ቢሉ፡-

ሀ. <u>በንጽሐ ጠባይዕ፣ በዕውቀት፡-</u> እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር በዕውቀት አክብሮ በቅድስና ቀድሶ በንጽሐ ጠባይዕ ራሱን አስመስሎ በሥጋም በነፍስም ነፃነት ሰጥቶ ነውና::

ለ. <u>በአገዛዝ፡-</u> እግዚአብሔር በባሕርይ፣ በነፍስ፣ በፈቃድ የሚገዛውን የሰው ልጅ በጸጋ፣ በሥጋ፣ በግድ ይገዛዋልና:: ይህም እግዚአብሔር ሰውን የፍጥረታት ሁሉ አክሊል አድርጎ ስለፈጠረው ነው::

ሐ. <u>በመልክ፡-</u> እኛ የሰው ልጆች ዓይን፣ ጆሮ፣ እጅ፣ እግር፣ . . . እንዳለን ሁሉ እግዚአብሔርም ዓይን፣ ጆሮ፣ እጅ፣ እግር፣ . . . አለውና:: « ነአምን ከመ ቦሙ ለሥላሴ መልከዓት ጽዱቃት ዘውእቶን አዕይንት ወአዕዛን እእዳው ወአእጋር ወኩሉንኪ እለ ተርፉ አምአባላት እንዳሉ ሠለስቱ ምእት:: እንዲሁም «አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ኀበ ጻድቃን ወእዝኑሂ ኀበ ስእለቶሙ:: ገጹ ለእግዚአብሔር ኀበ እለ ይገብሩ እኩየ ከመ ይሠሩ እምድር ዝክሮሙ» እንዲል /መዝ. 33÷15-16/ ተጨማሪ ጥቅሶች፡- /መዝ. 26÷8-9፣ 32÷18፣ 118÷73፣ 131÷7፣ ኢሳ. 66÷1::

መ. በነፍስ፡- እኛ የሰው ልጆች ልብ፣ ቃል፣ እስትንፋስ እንዳለን ሁሉ ሥላሴም ልብነት፣ ቃልነት፣ እስትንፋስነት አላቸውና:: ነፍስ ለባዊት፣ ነባቢት፣ ሕያዊት እንደሆነች ሁሉ ሥላሴም ለባውያን፣ ነባብያን፣ ሕያዋን ናቸውና::

2. ሰው ተፈጥሮውን ሃይማኖቱን አቅሙን የሚያውቅበት የሚረዳበት ነው:: ይህም ፍጡርነቱን፣ ደካማነቱን፣ ረዳት፣ አጋዥ ጠባቂ የሚያስፈልገው መሆኑንና ያለ እግዚአብሔር ፈቃድና ጥበቃ ምንም ምን ማድረግ እንዳይችል የሚያውቀው የሚያስተውለው በሃይማኖት ነው:: ዮሐ.15÷5 2ኛቆሮ. 3÷5

3. ሃይማኖት ሰው የእግዚአብሔር ልጅ የመሆንን ሥልጣን የሚያገኝበት ነው:: ያለ ሃይማኖት የእግዚአብሔር ልጅ መሆን አይቻልምና:: «ውስተ ዚአሁ መጽአ ወእሊአሁሰ ኢተወክፍዎ ወለእለሰ ተወክፍዎ ወሀቦሙ ሥልጣነ ውሉደ እግዚአብሔር ይኩኑ ለእለ አምኑ በስሙ» ዮሐ. 1÷12 የእግዚአብሔር ልጅ መሆን ትልቅ ሥልጣን፣ ትልቅ ሥጦታ፣ ትልቅ ጸጋ ነው:: ለምን ቢሉ የመንግሥቱ፣ የርስቱ ወራሽ መሆን ነውና:: /ሮሜ. 8÷12-17 ገላ. 4÷1-7 ኤፌ. 1÷5-14 2ኛ ጢሞ. 2÷11-13

4. ሃይማኖት ሰው ከሞተ ነፍስ ከደዌ ሥጋ የሚድንበት ድኅነተ ሥጋ ድኅነተ ነፍስ የዘላለም ሕይወት የሚያገኝበት ነው:: «ያመነ የተጠመቀ ይድናል ፣ ያላመነ ያልተጠመቀ ግን ይፈረድበታል እንዲል:: ማር. 16÷16 የሐዋ. 2÷38 ያዕ. 5÷14-16 ሮሜ. 6÷22-23 መዝ. 144÷18-19

❖ ይሆንን? አይሆንን? ማለት ጥርጥርን ትቶ ሃይማኖቱ ከጸና ምግባሩ ከቀና ኑመምህር ተምሮ መጽሐፍትን ተመልክቶ ሳይጠራጠሩ ባፍም በልብም አስተባብሮ አስተካክሎ ማመን ይገባል:: ቅዱስ ዳዊት «አመንሁ ስለዚህም ተናገርሁ» እንዳለ /መዝ. 115÷1 ቅዱስ ጳውሎስም «ሰው በልቡ አምኖ ይጸድቃል:: በአፉም መስክሮ ይድናል::» እንዳለ /ሮሜ. 10÷9 ዘዳግ. 30÷14/ ለሰው ይመስል በአፍ አምኖ በልብ ቢክዱ እንደ ይሁዳ እንደ አርዮስ መሆን ነው:: መከራ መቀበልን ፈርቶ በልብ አምኖ በአፍ ቢክዱ እንደ ቅዱስ ጴጥሮስ መሆን ነው:: ስለዚህ የልብ እምነት ብቻ አያድንም የአፍ እምነት ብቻም አይጠቅምም ቅዱስ ጴጥሮስ በልቡ አምኖ ሳለ አይሁድን ከመፍራቱ የተነሳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን «አላውቀውም» ብሎ በካደ ጊዜ የልቡ እምነት

የ/መ/ገ/ጸ/ቅ/ጊ/ቢ/ክ/ሰ/ት/ቤት

ብቻውን አልጠቀመውም:: ጎበዙ መጸጸቱ እንባው ኃጢአቱን ነቀመው እንጂ:: ማቴ. 26÷69-75:: ይሁዳም በልቡ ክዶ በአንደበቱ ግን «መምህር ሆይ ሰላም ላንተ ይሁን» ብሎ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በመሳም አሳልፎ በሰጠ ጊዜ የአንደበቱ እምነት ስላልጠቀመውም ከጥፋቱም ተምሮ ንስሐ ለመግባት አልታደለም:: ማቴ. 26÷14-16 27÷3-5 ::

5. ሃይማኖት ሰው ከኃጢአት ከሰይጣን ግዞት ነጻ የሚያወጣበት ነው:: ሰው የኃጢአትን ቀንበር የሰይጣንን ግዞት ሊሰብር የሚችለው በሃይማኖት ሲኖር ነውና:: ሮሜ. 6÷22-23 1ጴጥ. 5÷8-11 1ዮሐ. 4÷1-6 ያዕ. 4÷7-8

6. ሃይማኖት በትንሣኤ ሙታን ማመን ነው /1ኛቆሮ. 15÷13-19/ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዎች ከእናንተ ዘንድ እንደምን ይኖራሉ አትሰሯአቸውምን? ውሻ ከቤተ እግዚአብሔር ሲገባ ዝም ይሉታልን፡ ሙታን ካልተነሡ ክርስቶስም ከሙታን ተለይቶ አልተነሣም ማለት ነው:: «ወእመሰኒ ክርስቶስ ኢተንሥአ እም ሙታን ከንቱ ውእቱ ትምህርትነ» ክርስቶስም ከሙታን ተለይቶ ካልተነሣ ተነሣ ብለን የምናስተምረው ትምህርት ከንቱ ነው፤ ወከንቱ ታአምኑከሙ ቦቱ እናንተም በከንቱ አምናችሁበታል «ወንሕነኒ ኮነ ሰማዕተ ሐሰት ላዕለ እግዚአብሔር» እኛም በእግዚአብሔር ላይ የሐሰት ምስክሮች ሆንበት «እስመ ንሕ አንሥኦ ለክርስቶስ ዘኢያንሥኦ እንከ ወእመሰ አይትነሥኡ ምውታን ክርስቶስኒ ኢተንሥአ እም ሙታን ወእመሰ ክርስቶስ ኢተንሥአ እም ሙታን ከንቱ ሃይማኖትክሙ ወዓዲክሙ ሀሎክሙ ውስተ ኃጢያትክሙ /1ቆሮ. 13÷19/

7. ሃይማኖት ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው:: /ዕብ. 11÷1 1ጴጥ. 1÷8-9

- እግዚአብሔር የሰው ክፋት በምድር ላይ እንደበዛ የሰው ሀሳብና ምኞትም ፈጽሞ ክፉ እንደሆነ አይቶ ባዘነ ጊዜ ኖኅ ግን በትውልዱ ጻድቅ ፍጹም ሰው ነበርና አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አድርጎ ነበር:: ምድር ከሰዎች ኃጢአት ብዛት የተነሳ በቆሸሸች በረከሰች በተበላሸች ጊዜ ምድርንና በውስጧ ያሉት ሥጋ ለባሾችን ሁሉ በማየ ድምሳሴ ፈጽሞ አጠፋለሁና አንተና ቤተሰብህ እንድትድኑ መርከብ ሥራ ብሎ አዘዘው:: ኖኅም ዓለም በማየ ድምሳሴ እንደሚቀጣ ተረድቶ በእምነት መርከብ ሠርቶ ራሱንና ቤተሰቡን አተረፈ:: /ዘፍጥ. 6፤ ዘፍጥ. 9፤ ዕብ. 11÷7/
- እግዚአብሔር አብርሃምን ከካራን ከአገርህ፣ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ ውጣ ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ እባርክሃለሁ ባለው ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል በእምነት ተቀብሎ በሃይማኖት ወደ ከነዓን ገባ:: /ዘፍጥ. 12÷1-8 ዕብ. 11÷8-10/::

8. ሃይማኖት አባቡን ለመርገጥ፣ ጊንጡን ለመጨበጥ፣ መርዝን ለመጨበጥ፣ ዲያብሎስን ድል ለመንሣት፣ አጋንንትን ለማሳት ያስችላል:: ማር. 16÷16-18 ዮሐ. 3÷16-18 5÷24 6÷40-47

9. ሃይማኖት ቀዳሚውን ቦታ ለእግዚአብሔር መስጠት፣ ሁሉን ትቶ እግዚአብሔርን መከተል ያስችላል:: /ማቴ. 6÷33፤ 9÷9 ዮሐ. 1÷37-52/

10. ሃይማኖት በሃይማኖት ምክንያት የሚመጣን መከራ ሁሉ በድፍረት በመቀበል /እሳቱን፣ ስለቱን፣ ሰይፉን፣ ጅራፉን/ በጽንዓት በመቋቋም ዕውነትን በመመስከር ሐሰትን በመቃወም ሰማዕትነት ያበቃል:: ዳን.3፡ ዳን.6 ዕብ. 11÷32-40፤ የሐዋ. 6÷8 -15፤ 7÷1-60 ማቴ. 10÷28 ሉቃ. 12÷4-5 ሰውን የእግዚአብሔር የጌትነቱ አገልጋይ የአድኅኖቱ ሥራ ተካፋይ ያደርገዋል:: 2ኛ ጴጥ. 1÷4

- ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያቱ «እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን እኔ የምሠራውን ሥራ እርሱም ይሠራል፣ ከዚያም የሚበልጥ ይሠራል ባላቸው መሠረት ዮሐ. 14÷12 ለሚያምን ሁሉ ይቻላልና ማር9:23 በእርሱ በማመናቸው ሙት ያሥነሱ፣ በጥላቸው፣ በልብሳቸው ሳይቀር ድውይ ይፈውሱ . . . በርካታ ገቢረ ተአምራት ያደርጉ ነበር:: የሐዋ. 3÷1-10 5÷12-16 9÷32 16÷16-18 19÷11-20 ሰዎች በእግዚአብሔር ካመኑ ለፈቃዱም ከታዘዙ የእርሱ ማደሪያች ከሆነ የሚሳናቸው ነገር አይኖርም:: ማቴ. 17÷20 በእነርሱ አድሮ ሥራ የሚሠራው ሁሉን ቻይ እግዚአብሔር ነውና::
- ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያቱን «በእኔ የሚያምን እኔ የምሠራውን ይሠራል ከዚያም የሚበልጥ ይሠራል ማለቱም እርሱ ተአምራት ያደረገው ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ሲሆን ሐዋርያት ግን ብዙ ዘመን ሲኖሩ ብዙ ተአምራት ያደርጋሉና ነው:: ከዚህ በላይ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ድውይ ቢፈውስ ሙት ቢያስነሣ ተአምራት ቢያደርግ አይደነቅም፣ ሕያው ባሕርይ፣ የባሕርይ አምላክ ነውና:: ሐዋርያት ግን ድውይ ሲሆኑ ድውይ መፈወሳቸው ሟች ሲሆኑ ሙት ማስነሣታቸው ይደነቃሉና ነው::

12. ሃይማኖት የሰው ልጅ በኑሮው በሕይወቱ ሁሉ ፈጣሪውን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝበት፣ በዚህም እንደ እግዚአብሔር ቸርነት ከገቡ መውጣት ካገኙ ማጣት የሌለባትን ሰማያዊት መንግሥት ዘለዓለማዊት ርስት የሚወርስበት ነው:: ያለ እምነትም እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልምና:: ዕብ. 11÷6

➢ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ምንድን ነው?

ሀ. እግዚአብሔርን በፍጹም ልብ፣ በፍጹም ሀሳብ መውደድ፣ መፍራት፣ ማክበር፣ መገዛት፣ እምልኮትን መፈጸም፣ ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልምና:: /ዘዳግ. 6÷5 ማቴ. 22:37 ዕብ. 11:5-6 12:28-29 1ኛ ጴጥ. 2:1-5

ለ. እግዚአብሔር ጥንቱን ሰውን ሲፈጥር በንጽሐ ጸባይዕ ራሱን አስመስሎ በቅድስና ቀድሶ በዕውቀት አክብሮ ነውና የሰው ልጅ ተፈጥሮውን አስከብሮ ዐዋቂ ሆኖ ቢገኝ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኛል /ኤር. 9÷23-24 ሆሴ. 6÷1-6 2ኛጴጥ. 1÷5-11 ምሳ. 1÷7 18÷15 22÷12

- ለንጽጽር የሚከተሉትን ያንብቡ /መዝ. 48÷12፣ ይሁዳ 10፣ 2ኛጴጥ. 2÷12፣ 1ኛ ጢሞ. 6÷20-21፣ ምሳ. 11÷2፣ 16÷18/

ሐ. ሕገ እግዚአብሔርን መጠበቅ፣ በፈቃደ እግዚአብሔር በሥርዓተ ቤተክርስቲያን በምክረ ካህን መኖር በወንጌል መመራት ታዛዥ መሆን ዘዳግ. 30÷9-10 28÷1-14 ሲራክ 35÷14 ዮሐ. 14÷15-23 1ኛጢሞ. 5÷1-4 ኤፌ. 5÷8-13 ማቴ. 21÷28-32

- መታዘዝ ሲባልም ለእግዚአብሔርና ለሕገ እግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን ለወላጆች፣ ለሃይማኖት አባቶች፣ ለመሪዎች ሁሉ መታዘዝን ያጠቃልላል:: ቆላ. 3÷20 ኤፌ. 6÷9-10 ዘፍጥ. 22÷1-13 ሮሜ. 13÷17 ቲቶ 3÷1 1ጴጥ. 2÷13-17 ለንጽጽር ዘኁ. 16÷1-35 ዘሌዋ. 1÷1-3 2ኛዜና. 26÷16-21 መዝ. 105÷16-23/ ያንብቡ::
- መታዘዝ እግዚአብሔርን ያስደስተዋል ሲባልም ማንም ለሕገ እግዚአብሔር ለሥርዓተ ቤተክርስቲያን ተቃዋሚና ተፃራሪ የሆነ ትእዛዝን ቢያመጣ ምእመናን ፈጽሞ ሊቀበሉት

ሲታዘዙት አይገባም:: ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔርና ለሕገ እግዚአብሔር መታዘዝና መገዛት ይገባልና:: የሐዋ. 4:19 5:29 ዳን. 6:4-10 ማቴ. 10:28 ሉቃ. 12:4-5

መ. ክፋትን ጥፋትን መጥላት ከኃጢአት መራቅ መሸሽ በንጽሕና በቅድስና መኖር በስሕተት በኃጢአት ቢወድቁ እንኳ ፈጥኖ ንስሐ መግባት:: (መዝ. 33÷12-15፣ 36÷27-28፣ 96÷10) ሲራክ 32÷5 (ሉቃ. 15÷7-10፣ 23÷39-43)

ሠ. ጾምን ጸሎትን ምጽዋትን ማድረግ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኛል 1ጢሞ. 2÷1-4 ዕብ. 13÷15-16 ሆሴ. 6÷6 ማቴ. 12÷7 ጦቢት. 12÷8-9 መዝ. 40÷1 ምሳ. 19÷17/::

ረ. በሕይወት በኑሮ ሁሉ ቅን ትሁት እውነተኛ ሆኖ መገኘት መጽናት 1ዜና. 29÷17 መዝ. 36÷28 ሚክ. 6÷8 ምሳ. 21÷3

ሰ. ለቅድስት ቤተክርስቲያን ቀናዒ አሳቢ መሆን ዐሥራት በኩራት ማውጣት ማገልገል . . . ሐጌ 1÷7-8 መዝ. 68÷9 118÷139 1ጢሞ. 3÷14-16 2ቆሮ. 11÷22-28 1ጴጥ. 2÷5 ሮሜ. 12÷1-2

ሸ. ሰንበትን ማክበር እግዚአብሔርን ደስ ከሚያሰኙ ተግባራት አንዱ ነው:: ኢሳ. 56÷1-8 ሰንበትን ማክበር ሲባል ግን ሥራ ፈት ሆኖ መቀመጥ ሳይሆን በሰንበታት ተግባረ ሥጋን ትቶ ተግባረ ነፍስን መሥራት ነው:: ይህም የጽድቅና የመንፈስ ፍሬ ያላቸው ተግባራትን መፈጸም ማለትም የተራቡትን ማብላት የተጠሙትን ማጠጣት የታረዙትን ማልበስ የታመሙትን መጠየቅ የታሰሩትን ማጽናናት የመሳሰሉ ተግባራትን ማከናወን ይገባል እንደዚህ ያሉትን ተግባራት የሚከለክል ሕግ የለምና/ ማቴ. 25÷35-46 ገላ. 5÷22-23

❖ በሰንበታት በቤተክርስቲያን እየተገኙ በቅዳሴው፣ በጸሎቱ፣ በትምህርቱ፣ በአገልግሎቱ ሁሉ መሳተፍ ያስፈልጋል:: ቅድስት ቤተክርስቲያን ሰንበት ትምህርት ቤቶችን ያቋቋመችውም በሰንበታት ተግባረ ነፍስን በመፈጸም እንድንጠቀምባቸው በመሆኑ በሰንበታት ጽድቅን ለመሥራት መትጋት ያስፈልጋል:: እንደዚህ ያሉ የጽድቅ ተግባራት እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙታልና:: መዝ. 10÷7፣ 32÷4

ቀ. ፈቃደ ሥጋን ለፈቃደ ነፍስ አስገዝቶ በፈቃደ ነፍስ መመላለስ ሮሜ. 8÷5-8 ማቴ. 6÷31-33 ገላ. 5÷22-25

በ. እግዚአብሔር እኛ እርስ በርስ በመዋደድ በሰላም በፍቅር ብንኖር እንደ አንድ ልብ መካሪ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሆነን በኅብረት ጸንተን ብንኖር ይደሰትብናል /ዮሐ. 13÷34-35 1ዮሐ. 3÷11-24 መዝ. 132÷1 ፊሊጵ. 2÷1-5 ማቴ. 5÷43-48

እነዚህንና እነዚህን የመሳሰሉ ተግባራት እግዚአብሔርን ደስ የሚሰኙ ሲሆኑ በተነፃፃሪ ደግሞ የመልካም ተግባር የመልካም ፀባይ የበጎነት . . . ተፃራሪና ተቃራኒ የሆኑ ተግባራት ሁሉ እግዚአብሔር ፈጽሞ የሚጠላቸው የሚጸየፋቸው ስለሆኑ ምሳ. 6÷16-19፣ 17÷15፣ 20÷10 ሚል. 2÷14-16 እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኙ ተግባራትን ለመሥራት መትጋት እግዚአብሔር ከሚጠላቸው ተግባራት ሁሉ ደግሞ መራቅና መሸሽ ይገባል:: /መዝ. 33÷11-14 96÷10 ሮሜ. 12÷1-2 ዕብ. 12÷28-29/

- - - - -